

VIII.

Святий великий четвъртъкъ.

Святъ-день, голѣмъ-день, нажаленъ и веселъ-день, поличбенъ-день, е деньтъ въ послѣдната великопостна страстна, наречена недѣля, день-свѣтлий Великий Четвъртъкъ. Този день много се почита и пази отъ сичкитѣ наши селени — мжже и жени. Въ тоя день женитѣ вансуватъ червени яйца, мжжетѣ лѣятъ, приготвятъ голѣми вошени свѣщи за вечера за въ черква — за дванайсетѣтъ евангелия. Никаква друга работа се непохваща прѣзъ този день, а и нѣма що да се върши. Сички орачески оръдия: рало, плугъ, кола, сж скѣтани на една страна въ двора; и добитѣтъ почива. Кѣщата вънъ-вътрѣ е измазана съ бѣла прѣстъ, а прозорцитѣ, грѣдитѣ по тавана, пармаклѣжитѣ по сондурмата, долнитѣ краища на стениѣ, сж вансани, напѣстриени съ червена прѣстъ; земята въ кѣщи, вънъ по сондурмата, е измазана съ жълта прѣстъ наслана, набѣхтана съ плява-мекина. А сичко това е свършено още прѣди Лазаревата сѣбота. Но макаръ и въ такъвъ день, застоява ли та тебе селенина тѣй просто съ сгърнати рѣцѣ, когато за него и въ такивато святи дни има допростени селски дребни работи? Додѣто майката, или най-старата домакиня, се занимава съ вансувание на яйца, стария домакинъ, или бащата, съ лѣене вошеници, синѣтъ трѣба да мете, чисти зимникѣтъ, снахата, ако я има, ако ли не, то по-голѣмата мома, ще рѣди и нарѣжда по кѣшнитѣ полици на една страна скороганосанитѣ за Великденъ сахани, на друга страна, своитѣ хубави труфила, или момински дарове: пѣстри антерии, елечета, тилфирлиени ризи, подплатено съ лѣсича или хубава агнешка кожа кожухче